

[Anker Lau.]

på nogen diskussion med det ærede medlem. Det er jo ingen hemmelighed, at min og det ærede medlem hr. Aksel Larsens opfattelser af de økonomiske problemer er så forskellige som sort og hvidt, og jeg vil tro, det vil være aldeles formålsløst at indlade sig i nogen diskussion af den art, og da der iøvrigt foreligger en enig indstilling, i alt fald en flertalsindstilling fra udvalget om lovens forlængelse, skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme imod de af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede ændringsforslag.

Overfor det ærede medlem hr. Ragers udtalelser angående min store betænkelighed ved sagens første behandling må jeg blot fastholde, at der er tilvejebragt en ganske betydelig klarhed, synes jeg, efter udvalgsbehandlingen. Jeg kan i så henseende henvise til det, den højtærede minister allerede har sagt herom.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg kan henvise til, at der er opnået fuldstændig enighed i udvalget om lovens forlængelse, og jeg anbefaler derfor, at man nu stemmer imod de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag og ved tredje behandling stemmer for lovforslaget, som det foreligger.

Rager: Jeg må bede om undskyldning for, at jeg før glemte at sige, at jeg på mit partis vegne også må anbefale at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag.

Aksel Larsen: Jeg blev meget bedrøvet over det ærede medlem hr. Ragers bemærkning. Jeg blev bedrøvet af to grunde, for det første fordi jeg kender det ærede medlem og ikke er vant til, at det ærede medlem glemmer noget, når han kommer på talerstolen, og jeg er ked af, at hans fraværelse fra rigsdagen har medført, at han nu er blevet glemsom. Det var nu sådan rent personligt. Det andet, der gør mig ked af det, er, at det ærede medlem nu siger, at han anbefaler at stemme imod vort ændringsforslag. Jeg troede ærlig talt, at hans tavshed i første omgang betød, at det radikale parti som helhed eller delvis var så velvilligt indstillet overfor ændringsforslaget, at man kunne forvente en vis støtte fra den side.

Den højtærede minister stiller i udsigt, at nu vil der — eller som han siger: nu må der — komme flere maksimalpriser. Det glæder mig at høre; jeg mener også, det er

tiltrængt. Men må jeg så have lov til at sige til ministeren: pas nu på, at disse maksimalpriser ikke samtidig bliver minimalpriser. Selvom man fastsætter en maksimalpris for en vare, en maksimalpris, som altså ikke må overskrides nogetsteds, betyder det ikke, at dette for alle producenter og forhandlere af varen er den rimelige pris med den rimelige avance; det kan meget vel tænkes, at det kan være nødvendigt, at gribe ind overfor dem, som i ly af maksimalpriserne skaffer sig urimelige avancer.

Den højtærede minister forsikrede, at priskontrollen gælder alle led, og jeg ved, at dette er formelt rigtigt; men jeg har erfaring for, at den ikke udøves ligeligt overfor alle led, og at den i mange tilfælde er eller har været — det kan jo være, det er anderledes nu — mest skånsom overfor producenterne, og derfor har jeg villet henlede opmærksomheden på dette forhold.

Den højtærede minister siger, at efter den behandling, loven nu har fået — og dermed menes jo behandlingen i udvalget —, mener ministeren, det er urimeligt at lave ændringer, og derfor fraråder ministeren at stemme for de kommunistiske ændringsforslag. Jeg må hertil sige, at som bekendt har kommunisterne ikke været i udvalget. Hvis vi havde været der, ville vi være fremkommet med vore ideer i udvalget, og så kunne man have forhandlet dem. Man må retfærdigvis, hvis man overhovedet mener noget med sin påståede parlamentarisme og sine demokratiske anskuelser, indrømme os, at når vi ikke har adgang til at deltage i forhandlingerne i udvalget og komme med vore ideer og vore ændringsforslag der, så de kan blive prøvet og gennemdrøftet, har vi ikke anden udvej end at komme med dem her i salen, og så ville det være ganske urimeligt at afvise dem her i salen med den begrundelse, at dem har man ikke haft lejlighed til at forhandle om i udvalget, og det var reelt den begrundelse, ministeren kom med.

Efter det, der er sagt, taler alt for at vedtage de af os foreslåede ændringer. Ingen af dem, der har anbefalet at forkaste vore ændringsforslag, er gået ind på disse ændringsforslags indhold eller på den argumentation, jeg er kommet med. Det forekommer mig, at man dermed placerer sig i en noget svag stilling, og jeg anbefaler igen, at man forbedrer loven ved at vedtage vore ændringsforslag. Det gør jeg så meget mere, som det ærede medlem hr. Rager glædede mit hjerte — han nøjedes ikke blot med at bedrøve mig — ved ganske